Список літератури

1. Бадзим О. С., Береснев С. М. Мотивація професійної діяльності банківського персоналу. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2016. Вип. 6. Ч. 1. С. 30-33. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/6_1_2016ua/9.pdf
2. Лінькова О. Ю. Мотивація персоналу через навчання. Міжнародний науковий журнал "Інтернаука". Серія: "Економічні науки". 2021. №3. С. 74-78. URL: https://www.inter-nauka.com/uploads/public/16176076303548.pdf
3. Щетініна Л. В., Рудакова С. Г., Лобунець І. С. Негрошова мотивація персоналу як спосіб підвищення ефективності його роботи. Проблеми економіки. 2018. № 2 (36). С. 268-275. URL: https://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2018-2_0-pages-268_275.pd
4. Яновська В., Микитюк А. Мотивація персоналу як складова соціально-трудових відносин і чинник інтелектуалізації праці. Збірник наукових праць Державного університету інфраструктури та технологій. Сер. : Економіка і управління. 2017. Вип. 40. С. 278-287. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpdetut_eiu_2017_40_29

УДК 387

АКАДЕМІЧНЕ ПИСЬМО ЯК НАУКОВИЙ ТЕКСТ: ОСОБЛИВОСТІ ТА СТРУКТУРА СКЛАДАННЯ

П. Отченашко, зд. гр. ЕО-22
Науковий керівник: ***І. Головко,*** канд. пед. наук, ст. викл.
Центральноукраїнський національний технічний університет

Актуальність проблеми. Попри наявний досвід написання творів та есе в школі, здобувачі вищої освіти стикаються з проблемою складання та написання наукового тексту англійською під час навчання у ЗВО. Однак складання академічного письма англійською, яке в даному аспекті розглядається як процес створення і оприлюднення наукового тексту, є одним із перспективних напрямків навчального процесу з підвищення допрофесійної підготовки студентів, спрямованого на формування у студентів академічної культури та оволодіння навичками наукового мовлення і письма.

Мета: визначити головні підходи до складання наукового тексту.

Завдання: зазначити рекомендації до складання наукового тексту.

Виклад основного матеріалу. Академічне письмо – це вміння висловити та обґрунтовувати свої думки за допомогою короткого та переконливого наукового тексту. Академічне письмо відноситься до мовленнєвої компетенції з удосконалення навиків формулювання та обґрунтування власних ідей, які реалізуються в наукових текстах.

Існують різні види наукових текстів: есе, звіт, доповідь, реферат, автореферат, дисертація, курсова робота, бакалаврська робота, магістерська робота, стаття. Незважаючи на різницю в обсязі, кожен з цих видів наукового тексту має чітку структуру та логічну послідовність. Структура наукового тексту містить: вступ, основну частину, висновок про методи та результати. Залежно від виду наукового тексту, використовуються такі структурні елементи: титульний аркуш, назва, анотація, зміст, перелік умовних позначень, вступ, основна частина, висновок.

Робота над науковим текстом має певну етапність. Спершу слід визначити тему твору та встановити базові рамки: визначити ключові слова твору та впевнитись, що вони охоплюють всю тему, скласти розділи та розподілити кожен розділ на питання. Після цього потрібно зібрати докази, певну статистику та іншу інформацію.

Насамперед, розпочинати потрібно з дослідження широкого спектру книг та іншого матеріалу, який може бути корисним для написання роботи. На наступному етапі розглядається мета автора/авторів та викладені переконання, також занотовуються будь-які місця протиріч опрацьованих ресурсів. Працюючи з джерелами, слід приділяти увагу

уникненню плагіату та надмірного цитування. Якщо у роботі використовуються цитати, то краще робити їх якомога коротшими, цитуючи лише основну частину слів автора.

Якщо цитування – це точні слова автора, то перефразування – це перестановка слів чи передача ідей вашими власними словами. Щоб зробити перефразування, слідуйте таким правилам, щоб робота мала успішний результат. Уважно прочитайте абзац оригіналу, щоб усвідомити, про що йде мова. Покладіть текст оригіналу з одного боку та напишіть основні пункти параграфу на окремому аркуші. Порівняйте записи з оригіналом і перевірте, викладені всі основні думки, чи не додалось нічого, про що не згадувалося автором в оригіналі. Перевірте, що використані власні слова і справедливо викладена думка автора. Впевніться, що включена зноска одразу після абзацу опрацьованому тексті, так щоб було зрозуміло звідки походить інформація.

Аби вдало висловити та переказати слова інших людей, в академічному письмі існує багато виразів англійською, які допоможуть це зробити. В результаті проведених науковцями дослідженнях загальних вимог до написання праць науково-технічного напряму, окреслення стилістичних особливостей та пошуку їх універсалізації, було виокремлено таку інновацію як «academic phrasebank» (академічний банк фраз). Було доведено, що фраза, яка може бути віднесена до «банку фраз» не має унікальної або хоча б оригінальної конструкції; не відображає погляду конкретного автора; є лаконічною, тобто відповідає принципу економії, і охоплює не більш як 10 лексем; містить не більш як чотири номінації, пов'язані з конкретною предметною галуззю. В якості прикладу наведемо декілька фраз: In recent years, there has been an increasing interest in… – Останнім часом спостерігається пожвавлення інтересу до... In the past two decades, X has been studied extensively. – Протягом останніх двох десятиріч Х досліджували досить достеменно. Для передачі думки автора з банку фраз використовуються такі вирази: *The author argues… (asserts, believes, claims, concludes, confirms, emphasizes, explains, hypothesizes, insists, maintains, observes, points out, questions, says, states)* – Автор аргументує… (стверджує, вимагає, робить висновок, підтверджує, поясняє, висуває гіпотезу, пояснює, наполягає, спостерігає, відзначає, вказує, ставить питання, каже, констатує). Оскільки відмінною рисою, характерною для наукових текстів, є доказовість, будуть доречними такі сталі вирази, як *According to X...; In X's opinion…*(На думку А…; Згідно бачення А…).

Оскільки основна частина наукового тексту є найбільшою за обсягом та представляє собою серію абзаців, які вибудовують аргументи, корисним буде знання таких англійських слів, які широко вживаються під час академічного письма: *compare, contrast, define, describe, discuss, enumerate, evaluate, explain, illustrate, identify, interpret, justify, list, outline, prove, relate, review, show, state, summarize, trace*. Для підвищення уваги з боку читачів рекомендується розкривати тему на початку речення/ абзацу, а нову, складну для сприйняття інформацію, залишати наприкінці. Тому ключове слово (фразу) варто ставити на початок речення/ абзацу.

Слід враховувати, що кожна нова ідея повинна мати свій власний абзац. Він зазвичай починається з тематичного речення, яке визначає його основну ідею. Тож для поєднання різних частин тексту використовують основні маркери, які оформлюють логічний перехід від однієї думки до іншої. Найбільш вживаними є такі (згруповані за їх звичайною функцією): sequencing ideas: *firstly; secondly; finally; first of all; next; lastly*; expressing conditions: *if; unless; when; whether; otherwise*; expressing contrast: *but; however; nevertheless; yet; on the one hand*; stating results: *thus; as a result; so; consequently*; expressing similarities: *likewise; similarly; in the same way*; providing reasons: *in order to; so as not to; so that; because*; concluding statements: *in summary; to sum up; to conclude; in conclusion*; giving examples: *for example; for instance*.

Слід пам'ятати, що характерною рисою наукового стилю є безособовість. Особові займенники вживають досить рідко, особливо «я» (його майже завжди замінюють словом «ми»). Адресата наукового тексту цікавить передусім, що було зроблено, як і з якою метою. Тому типовим є вживання пасивного стану для пом'якшення зайвої категоричності тверджень. Для уникнення повторень слів та виразів й урізноманітнення роботи, слід

користуватися словником синонімів. Важливим критерієм оцінки виконаної роботи вважається правильна структура побудови англійських речень та відсутність пунктуаційних та граматичних помилок. Тому одним із останніх етапів опрацювання над текстом є редагування, яке потрібно проводити в два етапи: пробне читання з редагуванням тексту й вдумливе редагування.

Висновок. Академічне письмо як науковий текст є своєрідним засобом розвитку творчого мислення студентів та набуття навичок передавання власних думок за даною темою. Найбільші труднощі в цьому контексті викликає пошук новаторських тем, підготовка звернення до експертів, дотримання логічної структури тексту, обґрунтування висновків. Вміння скласти науковий текст англійською передбачає не лише вивчення мови, але й вміння проводити дослідження, професійну грамотність, навички розуміння й аналізу тексту, авторський пошук, рецензування та оприлюднення результатів.

Список літератури

1. Олександрова Г., Дюканова Н., Кас'яненко А. «Academic phrasebank» в академічних текстах англійською мовою. [Електронний ресурс] Режим доступу: https://imzo-journal.org.ua/index.php/journal/article/download/4/4/
2. English academic writing (Основи англомовного наукового письма): Навч. посібник для студентів, аспарінтів та науковців. Вид. 2-ге. Львів: ПІАС, 2003. 220 с. 15.
3. Синельникова В.В., Ковтун О.О., Тарасова О.Б. Експрес курс. Англійська мова. Зовнішнє незалежне оцінювання. [Посібник] – К. : Видавництво «Майстер-клас», 2009. 173 с.

УДК 387

ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ АГРАРНИХ ТЕКСТІВ

А. Філончук, зд. гр. АГ-22
Науковий керівник: ***І. Головко,*** канд. пед. наук, ст. викл.
Центральноукраїнський національний технічний університет

Одним із завдань курсу «Іноземна мова професійного спрямування» є оволодіння навичками перекладу текстів за фахом. Отже на здобувачів вищої освіти покладено завдання навчитися працювати з іншомовними загальнонауковими текстами за фахом та вузькогалузевою термінологією. Дана теза розглядає прагматичний аспект перекладу фахових текстів у галузі сільського господарства, а саме аграрних текстів, і спрямована на розкриття способів досягнення точності і відповідності під час перекладу, враховуючи деякі лінгвопрагматичні особливості цих текстів у контексті перекладу.

У теорії перекладу прагматика перекладу конкретизується у вигляді «відносин, з одного боку, між мовними і текстуальними умовами, а з другого, між людьми, які використовують переклад і для яких він здійснюється» [3]. Тож прагматичний аспект мовлення включає в себе не лише відношення між мовними знаками та їх користувачами, але й відношення, спрямовані на досягнення ефективної комунікації. При цьому, важливими факторами є контекст спілкування, такі як місце та час взаємодії, мета та очікування комунікантів.

Прагматика перекладу включає в себе питання ставлення перекладача до своєї діяльності та його намірів у процесі перекладу. Іноді, з метою досягнення адекватності тексту, перекладач може змінювати, спрощувати або скорочувати інформацію, відмовляючись від повної еквівалентності. Прагматика тексту, зазвичай, визначає його комунікативний ефект та вплив на читача [1]. Однак, важливо пам'ятати про необхідність прагматичної адаптації перекладу, щоб забезпечити такий самий вплив на читача, як у випадку оригіналу.

Розглянемо види прагматичного аспекту, які слід враховувати в процесі перекладання.